

przejmując się za opłatą 15 tem. od
własnego zastępowego

Wiedeńska ulica numer 8 parter.

audencja należy ścennie pod adresem
Redakcyi „Ogrodowika” Poznań

OREDOWNIK.

Pismo poświęcone sprawom politycznym i społecznym.

Dziś: Krytycy p.
Jutro: Jakoba ap.

Poznań, niedziela 24 lipca 1892.

Redakcyja: Ekspedycyja Wiedeńska ulica nr. 8, parter.

Poznań, dnia 23 lipca.

Listy do „Ogrodowika”.

Ze Śremskiego, 22 lipca. W dzisiejszym numerze „Ogrodowika” umieszczona jest korespondencja pod znakiem (N.), omawiająca sprawę reparyacji kościoła sremskiego. Nie wchodzę w rozbiór pytania, czy praktyczniejszą jest rzecz stawiać nowe kościoły, czy reparaować stare, dopóki się da, bo nie jestem budowlanicy, a to kwestyja jedynie fachowy znawca na podstawie szczegółowych obliczeń, mógłby rozstrzygnąć — ale pragnę dołożyć pewnego punktu w owej korespondencji, który mógłby dać powód do pomieszczenia jej.

Jako powód peknięcia murów kościelnych podaje korespondent — nie własnem wprawdzie rozumowaniu, ale wedle pojęcia jakiegoś starca — że „ży ludzkie na tem ciąży” — a to dla tego, że przed laty, gdy „zaprowadzono podatek kościelny”, lud płacił go nie chętnie, zaczęto więc bezwzględnie fanatować tak, że nawet obrazy ze ścian zabierano, — lud więc płakał i za to kara Boga na te pekięcia wzięł. Nie przypuszczam, by korespondent był tego zdania, iż to rzeczywiście na znak kary Boga! pekły mury kościelne, ale zdaniem mojem nie należy w ten sposób rzeczy przedstawiać, bo ten lud ów w Czytelników mógłby istotnie nabrać przekonania, że ściganie repartowanych formalnie składek na reparyacy kościoła jest zbrodnią wolejącą o pomstę do nieba.

Wedle obowiązujących obecnie przepisów repartuje się takie składek wedle własnych podatków — a zatem wedle możności składekujących — zamierzając więc płacić więcej, uboższy mniej lub wcale nie. Nie chce przeto, że przy fantazowaniu mogło się zdarzyć nadużycie, — ale w zasadzie jest słuszną rzeczą, aby wszyscy w miarę możliwości do składek na potrzeby kościelne się przyczyniali. Toć kościół jest wspólną własnością i każdy z niego korzysta. Uważaliśmy przedłożenie za rzecz słuszną, gdyby sami tylko zamierzający ludzie do budowy kościelnej przyczynić się mieli. W interesie ludu są wielkie budzić w nim poczucie, że do wspólnych spraw wszyscy rękę przykładają i do pomocy. Trzeba zerwać z tą fałszywą opinią, że ludzie mało mają, prawie żyć z laski i dobrodziejstwa ludzi zamierzających.

Nie wierzę też, aby te kilka marek składek mogły popchnąć kogo do wodźdki za morze. Gdyby zaś tak było, to emigranci zawiedliby się bardzo, — bo właśnie w Ameryce oddają wszystko dawać sam na swych barkach i nie ogląda się na dobrodziejstwo i opiekunów. Tam nie masz patrolów, — tam cały lud z własnych składek buduje kościoły i utrzymuje kościoły.

Starajmy się więc o rozsądne pokierowanie sprawą budowy kościelnej, nie wydawając pieniędzy na rzeczy mało nam potrzebne a praktyczniejszą możliwość parafian, nie puszczając pieniędzy zebranych na cele kościelne między obcych przedsiębiorców, skoro ten pieniądz w parafii pozostać może, — ale nie podsuwając też parafianom myśli, że ściganie repartowanych formalnie i prawnie składek spowodują na przybytek Pański kar Boga! Bo i kogożby ta kara dotknęła? Znowu tych, którzy ze swojej chudoby kilka marek na reparyacy czy nową budowlę zapłacić musieli. (Korespondent N. pisał wyrażnie, że mury kościoła rysują się skutkiem powodzi, a owe „ży” przytoczył jedynie jako miarę tego, co lud mógłby sobie mówić. Czy to słuszne, czy nie słuszne? — rozbioru takich kwestyi nie możemy przypisywać naszym korespondentom. Przep. Red.)

Nowiny polityczne.

Tygodniowy przegląd polityki.

W Niemczech zajmują się jeszcze ciągle przyszłą **powsechną wystawą** w Berlinie. Rząd podobno chce zająć od parlamentu w tej jesieni 30 milionów marek na wystawę. Oprócz tego chce rząd jeszcze pieniędzy i to w tym samym roku na powiększenie armii niemieckiej.

Dzienniki berlińskie są nie bardzo z tego zadowolone i piszą, że rząd może żądać pieniędzy albo na wystawę, albo na powiększenie wojska. Jedno z dwu! A że w Niemczech prawie wszyscy tracą wystawę, więc należy dać pokój z powiększeniem armii a żądać pieniędzy na wystawę.

Dotychczas co prawda nie zrobiono jeszcze w Berlinie żadnych stanowczych kroków, czy wystawę urządzić, czy nie, również wiadomości jest rzeczą, czy rząd rzeczywiście chce powiększyć armię.

Tak jednak gadają i piszą po gazetach, a te, gdyby nie miały na to dowodów, nie występowałyby tak śmiało.

Co do samej wystawy, to w Berlinie zrobiono dotychczas tyle co nie. Rząd, jak wiadomo, chce zająć się najpierw pod tym względem zdania wielkich przemysłowców i kupców i niektórzy z nich z rozmyślnych państw związków i prowincji nadesłali już też swoje zaprzetywania i poglądy. Zdania ich są bardzo rozmaite i podzielone. Jedni chcą i pragną wystawy, a nawet gorącej się do niej, inni znowu zalecają ostrożność i każą jeszcze cierpliwie czekać.

Z powodu zbierania składek na **Buschoffa** jeszcze wiele gadania i pisaniny po gazetach. Wiadomo, o czem już po krótko wspomnieliśmy, że nawet niektóre liberalne żydowskie gazety Krayno patrzy na to, że zamiast zbierać składek w skromnych rozmiarach, są tacy, którzy publicznie nawołują do nich, prawie o jakichś rzeczach humanitarnych, które w tym wypadku absolutnie sensu nie mają.

Jest jeszcze kilka dość rozsądnych gazet liberalnych, które wyraźnie potępiają wydaną ogólną publiczną przez żydów i liberałów berlińskich i piszą, że nie miałyby nie przeciwko temu, gdyby składek zbierano po cichu i spokojnie, ale dopuścić w żaden sposób do tego nie można, żeby sprawa cała nabrała charakteru demonstracyi. Zresztą jeżeli Buschoff został tak wielce pokrzywdzony, to powinno państwo w to wniknąć i wynagrodzić mu to. Od ludzi przywłażnych wymagać tego nie można.

Są to, jak widzimy, jeszcze dość rozsądne głosy.

Stary **Bismark** wciąż gaduła i nie chce przestać. Z umysłu nie podawałamiś w ostatnim czasie ciągłego tego gadulstwa byłego kancelarza, bo ono już nudzić zaczynało. Dziś jednak podjęmy w streszczeniu artykuł, jaki się pojawił znowu w przybycznym jego organie „Hamb. Nachr.” i to dała, że Bismark zaczyna się cofać jak rak. Dałoby się pomyśleć, żebyłoby wyrażone przeciwko by Caprivim, całemu rządowi a pośrednio i samemu cesarzowi. W ostatnim zaś artykule twierdzi wyraźnie, że nigdy nie miał żadnego zamiaru o kanclerza z cesarza i rząd, chodziło mu tylko o władzę Capriviego, który dokłada wszelkich sił i zabiegów, aby Bismark nie pogodził się z cesarzem i nie wyrugował go z jego stanowiska. Robotę tę prowadzi hr. Caprivi już od przeszło 2 lat. I w tym roku, kiedy postarano się w Berlinie o to, żeby Bismark w Wiedniu nie przyjmowano urzędu, jest to dziełem Capriviego.

W ten sposób uważa Bismark swego następcę. Nauka z tego, że Bismark stara się wszelkimi siłami skłonić swemu następcę a okazać przynajmniej pozornie, że z cesarzem nie żyje na takiej złej stopie, jak o tem gadają i piszą. Ce-

sarz poznał się niestety na Bismarku i wie, ile jest wart.

Pisałmiś w tych dniach o artykule pewnej gazety francuskiej, pochodzącej, jak zapewniamy, ze słusznego rzędu o **przejmieniu francusko-rosyjskiej**. Artykuł ten był, jak wiadomo, dość ostro napisany i wyrzucał Rosji, że nie chce zawrzeć ścisłego przymierza z Francją i przez to Francji niewątpliwie szkodzi, bo Francją, gdyby miała pewność, że Rosja nie chce z nią zawrzeć przymierza, postaralaby się wtedy o przyjaźń u innych mocarstw.

Artykuł dziennika francuskiego naraził wielki wrzawę w gazetach petersburskich. Pomiędzy innemi zarzuca gazeta „Grażdanin” Francuzom wielką niedelikatność i niaktę i pisał, że gdyby Francuzi mieli niechęć do głowie, to takich rzeczy nie poruszał, bo powinni wiedzieć o tem, że zawarcie stałego przymierza Rosji z Francją niewątpliwie by szkodziło carstwu. Francya chce się objąć za innym sprzymierzeńcem — tak pisze dalej organ rosyjski — jeżeli więc to korzyść przyniesie, to dobrze, ale niech się najpród gruntownie nad tem namyśli, żeby nie zrobiła tego, co by jej później na nie wyjść mogło. Francya chciałaby, żeby Rosja rozpoznała wojnę z Niemcami. Wojna taka nie przyniosłaby Rosji najmniejszej korzyści i Rosya nie ma więc najmniejszej przyczyny zadzierać z Niemcami. Zresztą Francji nie można też i bardzo wybaczyć, była ona dotychczas zawsze wielce nieprzyjaciół Rosji. Jest śmieszne, że Francya ciągle żąda od Rosji czegoś nowego, a sama nie może jej dać.

Niech Francya nie myśli, że cały świat około niej obracać się musi i na nią patrzy. Te czasy już minęły. Rosya chce być niejako z Francją, ale z całą Europą w zgodzie. Francya nosi się z myślą, żeby nie tylkokondytskać na nowo Alzacy Lotaryngję, ale nadto także pozyskać hegemonią nad całą Europą. Rosya chce zaś i potrzebuje pokój. Francya chce Rosyą przerobić na drugą niepokojną Francją, ale cała rosyjska starą się o to będzie, żeby Rosya pozostała i nadal Rosją. Gdyby Rosya rzeczywiście zawarła stałe przymierze z Francją, czyby wtedy Francya chciała powiększyć choćby i frank, który służy interesom rosyjskim. Z pewnością nie! Dla tego też zawarcie stałego przymierza przyniosłoby niewątpliwą korzyść Francji, ale szkodziłoby Rosji.

Taki ostrzy artykuł pojawił się w gazecie „Grażdanin”, o której głośno mówię, że utrzymuje ściśle stosunki z rządem i dworem petersburskim.

Z tego by wynikało, że przejął francusko-rosyjską się tylko sztuczną i za lada podmuchem wiatru rozwiać się może.

Jak Francya uporać się nie może z królikami w Dahomeju, tak Anglia ma teraz nie mało kłopotu w **Marokko**. Sultan tamtejszy jest człowiekiem nad sobą opieki Anglii i chce nie wydać się pod jej wpływów. Chodziło teraz o to, żeby sultan podpisał te same zobowiązania, jakie dotychczas miał względem Anglii. Tego dotąd uczynić nie chciał i zapisał sobie po prostu z ambasadora angielskiego. Co z tego wynika, dziś jeszcze nie wiadomo. Ale w każdym razie gotuje się tam na niemałą ruchawicę.

Ambasador angielski zapowiedział sultanowi, że jeżeli nie przystanie na te same zobowiązania, to niech będzie przygotowanym na to, że w przeciągu jednego miesiąca przestanie być sultaniem. Sprawa cała byłaby nie mniej ważną, gdyby Anglii szczytoby może kilka bitew z sultaniem — zmusiłaby go może do posłuszeństwa i poddaństwa. I na tem ukonczyłaby się sprawa cała. Ale chodzi tu o rzecz ważniejszą.

Podobno w całej sprawie umaszala rękę Francya i pokłoniła spiskowała, żeby sultan nie przy-

— Chłopa na zobowiązania Anglii. Rzecz pewno tak się miała, bo inaczej nie byłoby mianu sultanki tak zachwyla i śmiały. A odpowiedział na ambasadorowi angielskiemu tak kardo i niegrzecznie, że gdyby to się stało w jakim państwie europejskiem, to nie widziałoby z tego wyniku. Anglia odgraża się Francji, a dzienniki angielskie rade Francuzom, żeby może nie wstąpił, gdzie im nie potrzeba, bo nie mogą na ten wyjść.

Pomimo to Francja podobno zaproponowała sultanki, żeby wyjechał się z pod opieką Anglii, a przyjął opiekę Francji. Sultana na to się godzi, bo chciał przekupić ambasadora angielskiego i dać mu 30 000 funtów szterlingów, żeby zamilczał sultana chwilowo nie donosił rządowi angielskiemu i prawdziwie stał rzeczy straż. Francja będzie musiała się wycofać z wszystkiego, albo kto wie czego przysięga.

— Chłopa w Rosyi. Wedle urzędowych wiadomości umarło 19 m. w Astrachanie 57 osób, zachorowało 198; w Kazaniu umarło 3, zachorowało 4 osoby; w Samarcie umarło 43 osób, zachorowało 88; w Saratowie umarło 57 osób, zachorowało 119; w Rostowie umarło 31 osób, a zachorowało 86; w Arowie umarło 22 osoby, zachorowało 46 osób.

Z Belgradu donoszą, że i w Serbii szerzy się cholera. Obecnie zaprzeczają tej wiadomości ze strony urzędowej.

Saturnizm mają cholery w okolicy Paryża. W miastach Gentilly i Saint Denis umarło w ostatnich dniach kilka osób na cholere.

W Opulu na Górnym Śląsku wydał przez rejencyjną do wszystkich landratów rozporządzenie, wedle którego ma policya w górnolaskich obwodach nadzierać nad rewidowaniem wszystkich podróźających, przybywających z Polski. Rewizje takie mają się odbywać w Poczynie, Myślowicach, Szopnicach, Lublinie, Rieborzu i Kłuzborku. Dalej mają landraty się rozpatrzyć, czy nie należy wydać jeszcze innych środków ochronnych, żeby zapobiedz szerzeniu się cholery z Polski do Prus. Landrat ma się porozumieć pod tym względem z fiskalnymi powiatowymi. Również i dystrykt kolejowy dostaje nakaz, żeby uważał na podróźnych z Polski.

Z Bydgoszczy donoszą, że na dworcu kolejowym w Jabłonowie zachorował na cholere pewien tamtejszy robotnik. Miał to skonstatować tamtejszy lekarz kolejowy. Wiadomość ta potrzebuje jednak potwierdzenia.

Odezwa!

Obywatelski Rodacy!

W dniach 7 i 8 sierpnia r. b. odbywał się b. dzie w przesłanym Zjazd Przemysłowy.

Na Zjazd ten przybył niezapewne i z Księg.

ZA OJCA.

25)

(Ciąg dalszy).

Odtąd co dzień jeździł razem w trojeiku wielkim dowożąc pana Cunnora, który winował odcie, że potrzebna zapoznać nad swoją lekiciwą. Herbert z dniem każdym lepiej poznał Iwonę i mimowolnie uwielbiał zalegać jej myślimi i szlachetny charakter; musiał też przecznie, że pomimo rudy włosów była nie tylko bardzo ładna, ale posiadała nadto subtelny wyrost, który wyróżniał ją między innymi kobietami. Nie zmienił jednak swoich zwyczajów i po dawnemu spędzał samotnie wieczory w własnym pokoju. Miał niepokonyany wstręt do pana Cunnora i widział, że wzmianke nie jest przez niego lubiany. Pan domu nęgi się nie czuł swobodnym w obecności nauczyciela, drżliwie jego i zły humor wamagali się wiodły. Te razy na potkał utkwienie w siebie spojrzenie Herberta, blask i miewał się; starał się dokuczyć mu przy każdej sposobności i widocznie było, że szuka tylko pozoru, żeby mógł go oddalić. Ale Herbert obojętnie znosił wszystkie zaczepki; potrzebowało miewać na Carolisde, żeby prowadzić swoje poszukiwania i nie myślał żadno odjeżdżać.

Jedną tylko rzecz znieść nie mógł: postępowania pana Cunnora z Iwoną. Była ona zawsze królem ciarmym, na którym opierał się swój wyrost. Wychodziła z siebie w sposób, który wiodł, a dawała przyniki i nieprawdliwe wywołki. Herbert podziwiał jej niegrzeczność; wszystko przyjmowało w milczeniu, tylko czy też pełne i drżenie ust świadczyły ile cierpi. Sceny te powtarzały się codziennie i Herbert słuchając ich, mimowolnie piewał zaciśniętą: czuł, że gorzej jeszcze nienawidził Gustawa Cunnora za jego okrutne obchodzenie się z córką.

twą. Prus Zachodnich, Warmii, Śląska i innych stron znaczna liczba delegatów Towarzystwa Przemysłowych jak i uczestników i gości.

Cieszymy się wszyscy z przybycia tak miłych sercu naszym braci, a gości naszymi Radość też wszakże okazemy im tylko sercem, ale i czynem.

Okazemy zaś, serdecznie ich przyjmując i w domach naszych i dajcie im na tak krótki czas pomieszczenie przed siebie.

Obywatelski Rodacy! Wierzymy, że tak postąpienie, bo staropolska gościnność a braterska miłość nie jest, dzięki Bogu, u nasie podród na słowem.

Chcę wszakże ułatwić Wam przyjęcie i pomieszczenie u siebie gości naszych, zwzywamy Was i prosimy, żebyście już teraz zgłosili się do pp.:

T. Andersza, Jemnicka ulica 12.
I. Chojackiego, Chwałewskiego 2.
S. Lisiewicza, Berlińska ulica 8.
S. Chocińskiego, Wrocławska ul. 28/29 i

G. Rittera, Szafopińskiego 15
i oświadczyć bądź ustnie lub niemiennie lub mających przybyć na Zjazd pod swój dach gościnny na czas rzeczonego Zjazdu t. j. od popołudnia soboty dnia 6 sierpnia przez dzień 7 i 8 b. m. przyjmując.

My zaś, odpowiednio do Waszych deklaracji postąpimy i o tem Was zawiadomimy.

Spieszcie. Obywatelski Rodacy, z deklaracjami pomni naszego staropolskiego przyswoja: Gość w domu Bóg w domu!

Poznań, 23 lipca 1892.

Komisja przyjęcia uczestników Zjazdu przemysłowego i jego komitetu.

T. Andersz, prezes, J. Dobrowolski, wiceprezes.
S. Knapowski sekretarz.

S. Andersz S. Bartłewicz. Bystoski, Bndaszewski. Chojacki. Duczmal. Gracwalski. W. Grąjkowski. Kamiński. J. Kamiński. M. Kaniasty. Kosowski. Karabasz. Lisiewicz. Aug. Mensch. Micznaga. Pudałak. Rydlewicz. G. Ritter. J. Ritter. L. Sokołowski. Samoliński. I. Szafran. Z. Tazarski.

Wędralski. Woliwiecz.

Wiadomości miejscowe i potoczne

Waga i Koniarnia.

Poznań, 23 lipca.

— **Teatr polski w Grudziądzu.** Dziś w sobotę obraz ludowy: "Wigilia św. Andrzeja" i komedia: "Przewodnik zakochanych" i pierwszy akt opery: "Hal ka". W niedziele dramat historyczny: "Przeor Paleniska". W poniedziałek obraz historyczny: "Kościuszkę pod Racławicami".

— **Zwyczajne posiedzenie Katolickiego Towarzystwa Rzemieślniczo-Przemysłowego w Poznaniu p. m. w. w. Zjazd odbędzie się w poniedziałek dnia 25 m. o godz. 8 1/2, na sali p. B. Kompa przy ulicy Wrocławskiej. Na porządku obrad wykład**

Nadeszła Wielkanoc; za kilka dni Iwona wraz z majorem Cunnor i jego żoną miała udać się na cały tydzień do Dallithwaythe, aby odbyć próby różnych obrazów. Pan Cunnor obiecał, że będzie tam dojeżdżał. Herbert myślał właśnie nad tem, że przez tydzień brakować mu będzie Iwony, kiedy nagle przesyła dwa listy z pocztą. Pierwszy był do Olimpii.

"Kochany Herbertie! pisała namiętnie, okropnie mi nudno w tym zapadłym kącie, a ty jak na złote ani zmyślisz o powrocie. Kiedyż to się skończy? Byłam pewna, że w kilka tygodni zaudzisz się swoją przybraną rolę nauczyciela, zatuszujesz do mnie i popieprzysz tam, gdzie ci kochają. Po co ty właściwie siedzisz w Carolisde? Żeby wynalazł mordercę człowieka, który umarł temu lat dwadzieścia cztery? Kilkę miesięcy już upłynęło, a nie odnalazł jeszcze żadnego mordercy. I nie odnajdziesz ich, jestem tego pewna, a tymczasem marnujesz czas i młodość swoje jako jakiegoś romantycznej idy. Zaczynam się lekka, czyż się nie skończy w tej młodości panie Cunnor z własnami koloru marchwi. Ja tymczasem z nudów balancuję sir Karola Maunierem, który był aż trzy razy w tym tygodniu. Wyobraź sobie miew państwa Phelps i Joanny, kiedy się o tem dowiedzą: muszą tam dziś pojechać i wspomnieć o nim mimochodem. Teraż jeżeli nie miłość, to zadróżność powinna ci skłonić do powrotu. Kochająca ci szczerze, lekce okropnie zdruzona Olimpia."

Po przeczytaniu listu Herbert westchnął ciężko. Ta kobieta nie rozumiała, nie podzielała jego dążeń i przekonań, chciała go zwrócić z drogi obywatelskiej. Wszak uprzedził ją, że zanim stanie z nią przed ołtarzem, musi pomóc swego ojca i oczyścić rodzinne nazwisko z nieślusznego hańdy.

i referaty. Szan. członków prosimy o liczne i punktualne zebranie się. Goście mile widziani. — Zarząd.

— **Nadzwyczajne walne zebranie** Tow. cechowej czerladi krawieckiej odbędzie się w poniedziałek dnia 25 m. w gospodzie u p. Matuzewskiego, Szkolna ulica nr. 5, o godz. 8 wieczorem. O liście i punktualnie przybycie szan. członków uprasza — Zarząd.

— **Jezyce.** Zaczynając zebranie Tow. Przemysłowego w Jajowach odbędzie się w poniedziałek dnia 25 m. o godz. 8 1/2 wiecz na sali p. K. Wandlanda. Na zebraniu ten będzie miał wykład "O cieple" prezes Tow. p. Urbanowski. O liście i punktualnie przybycie szanownych członków uprasza się Goście mile widziani. — Zarząd.

— **W przysiad niedzielę 24 m.** urządza Tow. krawców w Poznaniu (dawniejsze Tow. Czeladzi krawieckiej) zabawę letnią w ogrodzie strzelczom na Miasteczku. Wymarsz z muzyką punktualnie o godz. 10 1/2 z polodnia z mieszaniem przewodniczącego p. Chojackiego, Duga ul. nr. 11. W ogrodzie koncert, gra fantazyjny zespół i premija dla mąd i pawsów. Tańce w ogrodzie i na sali. Wieczorem oświetlenie ogniami sztucznymi i bengalskimi. Wstęp do ogrodu i na salę od osoby 30 fen, dzieł młody wstęp wolny. Początek zabawy o godz. 3. Na powyższą zabawę zaprasza szanownych członków uprasza się Goście mile widziani. — Zarząd.

— **Na mszę św. Anny,** która się odprawi w wtorek 26 m. o 9 godz. w kościele św. Wojciecha, zapraszamy mistrzów piekarszy wraz z rodzinami — Zarząd.

— **Skizlet** ludzki znalezionej zeszłego owaru ku południu przy pracach kanalizacyjnych na Wodnej ulicy.

— **Robotnikom** wypłacano dotąd w sobotę wieczorem. Ze względu na świętowanie niedzieli proponują niektórzy, aby robotnikom wypłacano już w piątek, iżby żony miały czas zakupić, co potrzeba, jeszcze w sobotę. Względ jest bardzo słuszny.

— **Powietrze** w czasie dnia dotychczas u nas było piękne; to też przyrzeczmy się do tego, że gospodarze pozwolili już prawie wszystko żyto do stodoł i w stęgi. Niemniej w południowych i zachodnich Niemczech niemal wszędzie cały ubiór ubiór ciągle nie dądo. Żyła tam jeszcze nie porówna. Nocy w ostatnim tygodniu mieliśmy dość chłodu. I tak w, w nocy z zeszłego wtorku na środę było tylko 5 stopni ciepła.

— **Dyrekcje** kolejowe dostały nakaz zbadać, czy robotnicy kolejowi mają wyższą płacę, aniżeli inni robotnicy; czy przez to posiadacze ziemski ponoszą szkodę, że nie mogą dostać do pracy robotnicy. Dyrekcje mają się wypowiedzieć, ile robotnicy różni różni, jakimi mogą poszukiwaniami itp.

— **Z powodu** nadobiegnięcia cholery, przesuniętej w Rosyi, odbyło się, jak pisał, "Dziennik", szersze piątki w gnańcu dyrekcji policyi tatarskiej posiedzenie komisji zdrowia, w skład której wchodził

Z kolei wziął do ręki list matki.

"Mój najdroższy chłopcze! Nie mogę ci udzielić żadnych szczegółów, tycających się twojego ojca, gdyż sama nie wie. Byłdzimnie skryty pod tym względem i nigdy mi nie mów o swojej rodzicielce. Moya Iwona była jej matką; zgusto skłaniała kwiaty na jej grobie i raz wspomniał, że ciężko została skrzywdzona. Nie wiem istotnie, na co mogą ci się przydać te wiadomości, cała ta sprawa jest oddawna pogrzebana i szlachetstwem byłoby myśleć teraz o jej wzmnowieniu. Nie masz i nie możesz mieć żadnych dowodów przeciw Gustawowi Cunnor. Nie sądzę, że pragnę go oszczędnąć, ani w widęciem mnie zawinił. Byłam pewna, że ożeni się z mną po skończeniu szkoły, tymczasem nie był wcale u mnie, tylko napisał. Oburzenie pewną szła dla ciebie. Olimpia mu, że umarła; nie było to nawet kłamstwem, gdyż chorowała wówczas ciężko na szkarlatynę. Gustaw Cunnor uważa cię za umarłego i może nie uwierzybi ci nawet, gdybyś się podał za syna pułkownika Ireddell. Zspraszał więc daremnych poszukiwaczy i wracał do nas. Wierzył mi niedobrze że zostawił samą kobietę tak młodą i piękną jak Olimpia. Kochająca matka, Gracya Ireddell."

Herbert z gniewem podarł list na drobne kawałki.

I pomyślał, że to moja matka i moja narzeczona, że mam dwie, dwie kobiety, które jedynie kocham i które z sobą nie mogą być. Jedną potrafił zachwycić moją postawianiem i zwrócić z drogi obywatelskiej. Nie mogę się od nich spodziewać pomocy i zachęty, sam muszę dopiąć celu.

(Ciąg dalszy nastąpi)

siory tutejsi, radca medyczny dr. Śowiński i inni kłaniali się ludzi, tego widział w lesie tak obrzędnego, jak leżał w trumnie w zielonym szańcu i zielonych spodniach. Chodził po lesach nie tylko dzień, ale i noc.

W tych dniach kłaniał gospodarz kół cmentarza. leżący stół w bramie cmentarza tak jak był żywy i potęgał broda, patrz na niego.

Thomazewicz kłonił, że zmarli nie chodzą po lasach, ale ani sposób wybiegł im to z głowy.

Wieliczka. Zgromadzenie miejscowe zebrało Towarzystwo Spółkarskie polskie „Lutnia” odbyło się w przyszły piątek dnia 25 bm. wieczorem o godz. 9 w lokalu Towarzystwa, na które członków uprzejmie zaprasza — Zarząd.

Jarecin. Walne zebranie Kółka Śpiewaczego w Jarocinie odbyło się w niedzielę 24 bm. o godz. 4 po południu na sali p. Auerhans. Dla wziętych spraw uprasza tak ewa. członków jak i wszystkich żyjących rozwijali Kółko o Honor udział — Zarząd.

Wieliczka. Z powodu urodzin Naj. Pana, urządzonego będzie dnia 14 i 15 sierpnia 1892 r., t. j. w niedzielę i poniedziałek, zwrócenie sławnych w całym zjeździe Kopalni Wielickich, z którego czysty dochód przeznacza się na dobroczynne cele. W tym celu będzie kopalnia publicznie oświetlona, a nadto urządzają pobyt Szan. Publiczności w kopalni ogólnie szluzowe i jazda piekniczna.

Podawano w tym dniu tylko 400 osób w dwóch oddziałach po 200 osób kopalnię zwiędzić może, dla tego podaje się do wiadomości Szanownej Publiczności, że bilety wyłącznie w Krakowie w kłonięciu p. S. A. Kryżanowskiego (Rynek Linia A—B) w kawiarni Piotra Purczyńskiego, „Rynek nr. 17” piętro oraz w Wieliczce przy kasie nabyć można.

Coś biletu dla jednej osoby 2 zł, 50 ct. bez zjazdu i wyjazdu machną parow. Bilet dla jednej osoby ze zjazdem i wyjazdem machną parow. 2 zł. 80 ct. Wejście i zjazd do ko palni odbywa się o godzinie trzy kwadrans na 2 po południu.

Pociąg osobowy odchodzi z Krakowa do Wieliczki o godzinie 1 po południu, a z Wieliczki do Krakowa o godzinie 6 min. 35 wieczorem. Przedwioły ilustrowany kupoli można nabyć przy zakupie biletów. — Komitet

— Do Berlina. Pasażer. Państwa. Do wiadomości o zebra nio Tow. Obywateli polskich nie podaję, bo nie wiemy, o jakie Towarzystwo chodzi, a od tych „Obywateli polsk.” w Berlinie, co Kamerun zajął”, z zasady nie przyjmujemy i nie podajemy żadnych wiadomości.

Księgi rolodrowców w mieście Poznaniu. Od dnia 16 do wieczne 22 lipca.

Zapowiedzi. Statutek Stanisław Pawłowski z Ludwiki Schultz. Mularz Paweł Małach z Franciszki Płaski. Rob. Wojciech Marczak z Konstancją Dalek.

Strazak Ernest Bał z Anną Langner. Aktuar. sądowny Ryszard Schorstein z Elżbietą Griger. Mu larz Antoni Syła z Półgą Miśkiet. Krawiec Andrzej Gurański z Lydyą Puchman. Palacz Herman Wendt z Emilią Bradke. Wojewódzki Matuszewski z wdową Majną Mazurek, z domu Fröhlich.

Uroczystości. Syna: Organista wojkowy Kazimierz Łabudzki. Robotnik Piotr Praszczak. Krawiec Antoni Jankowski. Brodacz Bolesław Jakubowicz. Wiceladzieł Robert Thiel. Wodaj brat. Tomasz Antkowiak. Szewc Leon Nowakowski. Mularz Karol Jentoch. Szewc Wawrzyn Złoczak. Stróż wejsk. Ernest Jan. Kotlarz Józef Wroczewski. Krawiec Walenty Mostyn. Rob. Kasper Gistrowski. Krawiec Antoni Minicki. Lakiernik Gustaw Hildebrandt. Niezależnie D. P. M. G.

Córki: Młynarz Jan Stanisławski. Mularz Józef Kutaj. Szewc Józef Witkowski. Piekarz Stanisław Leonardy. Szewc Stanisław Radwan. Radca sądowny dr. Jan Meisner. Mularz August Giering. Słusarz Józef Górski. Robotnik Marcin Jurak. Rob. Aleks. Kuhercki. Naucez. przyw. Wład. Kosicki. Naucez. przyw. Willawitz-Mollendorf. Rob. Karol Weigt. Wejzner Bernard Pinkus. Inspektor kolejowy Max Werren. Kucharz Ignacy Kaczmarekiewicz. Nisiam. B.

Bliźnięta: Chłopca i dziewczę: Strazak Paweł Jentoch.

Zmarli: Stanisława Kania 15. Władysław Marcinicki 3 m. Rob. Wawrzyn Maćkowski 50 l. Adam Zięba 3 m. Paweł Fischer 2 m. Bolesław Krycia górniki 3 t. Józef Redlich 30 l. Józef Fritz 12 lat. Marya Gercwacz 4 m. Ignacy Karszewicz 14 l. A. Rosenbaum 2 l. Dyakoniska M. Mowes 33 l. Edyt Tschersich 7 lat. Adolf Cohn 10 l. Marta Ka-

biśch 1 rok. Stanisława Jankowska 39 l. Poznański. urzędnik piort Ernst Kasser 64 lata. Ludwik Jaz- siek 11 m. Jadwiga Koblert 6 lat. Helena Gry- bowolska 2 l. Wincenty Nowak 3 lat. Adela Osiedka 14 lat. Margareta Rosenbaum 3 lat. Helena Kniel 9 t. Języ Sasa 5 m. Erik Toepfer 3 m. Kę- zniara Stawarska 5 m. Aniela Kaminska 2 l. Aniela Albrecht 56 l. Stefan Primke 11 m. Eliza Bady- sha 1 rok. Stanisław Kriger 5 m. Wława Jula Rady- sha 70 l. Josef Barysiedla 1 rok. Stanisław Frackowski 3 t. Henryk Pflüger 10 m. Marya Cicha 36 l. Frauc Lecliejewski 10 m.

Na wszelkie niżej podane ogłoszenia i nadesłane rakle- my, redakcja pisma naszego nie bierze żadnej odpowiedzial- ności.

Wiedomości handlowe.

Kurs papierów 22 lipca.

Poniedziałek litny zastawne 4 1/2 102,00
Poniedziałek litny zastawne 106,80
Listy sąs. 5 1/2 Księstwa Polskiego 62,00
Listy polskie 100 dni 62,50
Rękojmy banknoty za 100 rs. 204,50
Rękojmy 4 1/2 litny zastawne 86,60
Zach. pruknie 2 1/2, obligacje 86,00
Zach. pruknie 3 1/2, litny zastawne 86,95
Rękojmy polskie 4 1/2, 1880 85,30
Rumany 4 1/2, pożyczka 1890 82,20
Austriackie banknoty 170,60
Węgierska 4 1/2, rentazeta 84,10
Węgierska 5 1/2, renta 85,75

Poznań, dnia 22 lipca. — Ceny targowe.

Ceny ustanowione przez komisję targową. W 100 kilogramach. W 100 kilogramach. W 100 kilogramach.

Paseny nowej 12 00 11 40 21 00
Żyła 32 32 18 70 17 50
Słomy 5 00 4 50 3 00
Jęczmień 16 00 15 00 14 50
Owies nowego 16 40 15 00 15 20
Sewik 00 00 00 00 00
Kartofli 4 00 3 80 3 50
Okwitła w miejscu bez beczki 30 40 34 00
30 40 34 00

Poznań, dnia 22 lipca.

Ceny ustanowione przez komisję targową. W 100 kilogramach. W 100 kilogramach. W 100 kilogramach.

Słomy 5 00 4 75 4 50
Słana 5 00 4 75 4 50
Kartofli 5 00 4 50 3 00
Słupkowy a 1 kg. = 2 f. 1 40 1 35 1 30
Właznowiny 1 40 1 25 1 30
Właznowiny 1 40 1 25 1 30
Właznowiny 1 40 1 25 1 30
Macha 2 20 2 00 1 80
Jaja za kope 2 30 2 35 2 20

Wrocław, dnia 22 lipca. — Ceny targowe.

Stale ceny ustanowione przez deputację targową. W markach i fenigach na 100 kilogramów. W markach i fenigach na 100 kilogramów.

Peszczak biały stara 30 50 19 40 17 50
Młota stara 30 40 19 40 17 50
Żytno nowe 19 30 18 10 10 50
Żytno stare 16 00 10 10 14 10
Owies nowy 15 10 14 00 13 30
Owies stary 12 10 11 50 11 10
Rzop 00 00 00 00 00 00
Kukuli 50 t. 15 10 14 00 13 30
Kukuli młodszy 15 10 14 00 13 30

Berlin, 22 lipca. (Doniesienie urzędowe.)

Peszczak za 1000 kilogr. w miejscu pakości 164—203 mk. podług jakości.

Zyto za 1000 kg. w miejscu pakości jakości, miejscowa od 168—180—200.

Owies za 1000 kilogr. w miejscu pakości 153—172 mk. podług jakości.

Jęczmień za 1000 kilogr. w miejscu pakości 152—185 mk. podług jakości.

Groch do gotowania 180—280 m. na pasze 155—163 mk. Potrawy do gotowania 6 k. bezczka w kłóciach 50 cent. w miejscu 21,7 m.

Okwitła niespodakowana 50 m. na listopad 600—600 niespodakowana 70 m. na lipiec 35,75—36,34—34,0 na grudzień okwitła 34,1—35,1—35,2 m.

Szczecin, 22 lipca.

Zyto za 1000 kilogr. w miejscu krajowe 170,00—181,0 na czerwiec 900,00—900,00—900,00 m.

Peszczak 1000 kilogr. w miejscu biały stara nowa cena 190,00—200,00 na marzec 200,00—200,00 na grudzień 200,00—200,00—200,00—200,00 m.

Owies pakości za 1000 kilogr. w miejscu 150—158 m. Jęczmień biały smły za 1000 kilogr. w miejscu pętki 145—174 marek.

Nakładem i czcionkami Dr. R. Szymańskiego w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny Józef Siemianowski w Poznaniu.